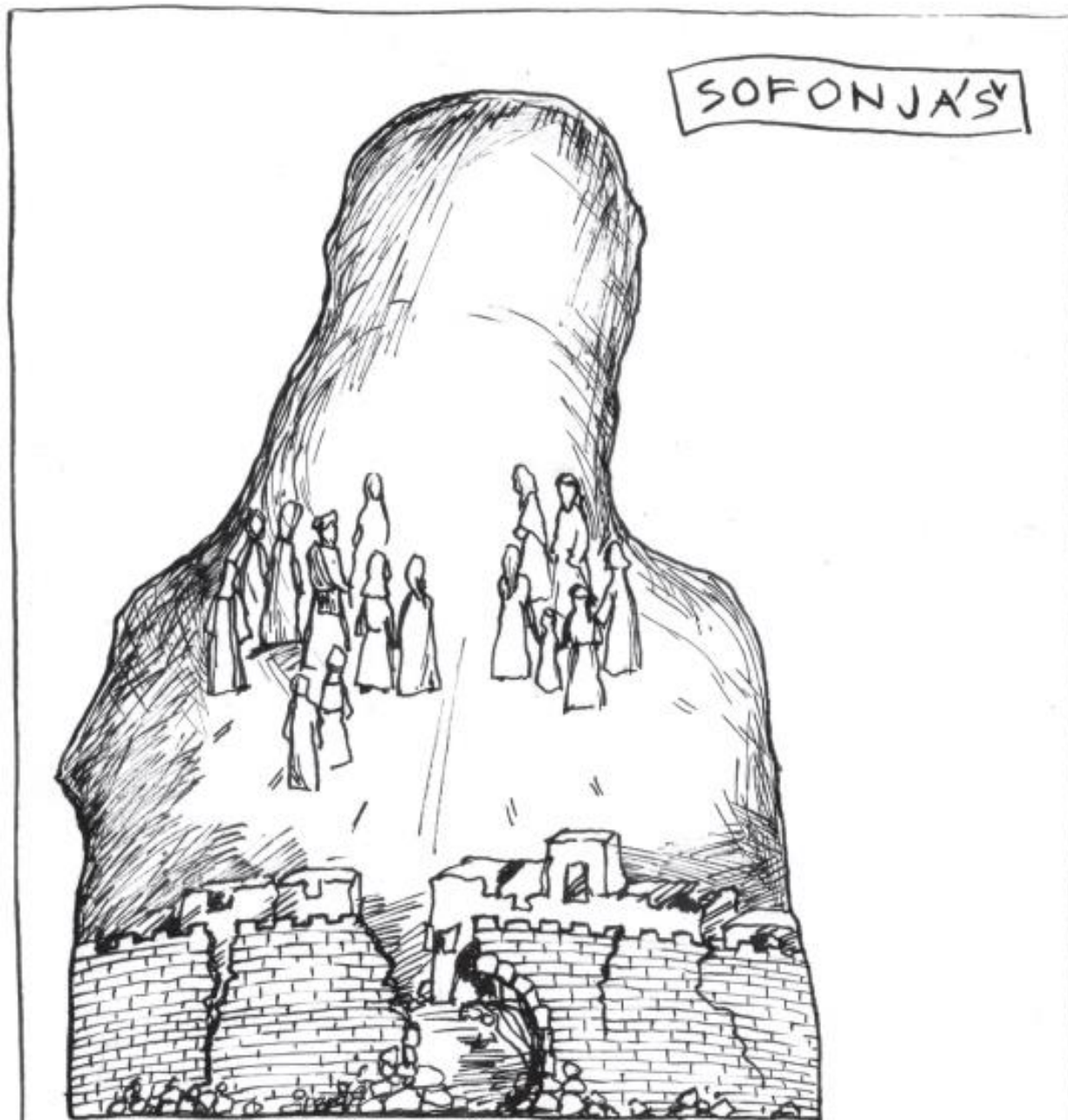

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník

2021 / 8

Rozsudek nad tebou Hospodin zrušil,
zbavil tě nepřítele.
Král Izraele, Hospodin, je uprostřed tebe,
neboj se už zlého!

Sof 3, 15

ÚVODNÍK

Milí čtenáři Setkávání,

píšu tento úvodník v polovině září. Před rokem touto dobou jsme měli za to, že zažíváme čas pokaranténí. Opatření proti šíření čínského viru již byla velmi omezena a i když některé ukazatele ukazovaly zvyšující se výskyt nákazy, převažovalo přesvědčení, že nejhorší máme za sebou. Za několik týdnů jsme pak zjišťovali, že za sebou máme pouze jakousi mírnou předeheru, že předchozí období bylo vlastně časem předkaranténím a že náporu nemoci teprve budeme čelit.

Také v našich kostelech a modlitebnách jsme tehdy začali pomalu obnovovat dříve pravidelná setkání a bohoslužby. Přicházelo nás ovšem méně: naplnily se tak úvahy o tom, že ne všichni budou moci a chtít po karanténě pravidelně přicházet do kostela. Někteří nepřicházeli, protože mají stále obavu z nákazy. Někteří nepřicházeli, protože takovou obavu mají členové jejich rodin. Někteří nepřicházejí ze zdravotních důvodů – a v situaci, kdy je nabídnuta možnost bohoslužby sledovat prostřednictvím internetu, tuto možnost využívají. Někteří nepřicházejí, protože objevili, že sledování internetového přenosu je pohodlnější. Některé důvody je nutné zcela respektovat, jiné jsou pro nás výzvou, abychom s nimi pracovali a hledali, jak na ně reagovat.

V těchto dnech můžeme v naší společnosti pozorovat – tak jako před rokem – podobná rozvolnění opatření, a také podobné rozvolnění vůle opatření dodržovat jako před rokem. Někteří odborníci a publicisté upozorňují, že podobná je celá epidemická situace a že máme očekávat novou vlnu epidemie.

Začínáme se nyní po prázdninách v našich sborech opět setkávat i mimo bohoslužby. S vděčností, že je to možné: opět a stále ještě. S ohledem na ty, kteří přicházejí i navzdory svým obavám, které jsme zmínili. Máme v církvi vytvářet prostor, který bude pro každého bezpečný.

Martin Horák

KALENDÁRIUM

Dag Hammarskjöld zemřel 18. září 1961

V dubnu 1953 byl druhým generálním tajemníkem OSN zvolen švédský politik a ekonom Dag Hammarskjöld. Světová organizace v něm získala pracovníka oddaného tehdy ještě mladé instituce, kterému nechyběla osobní odvaha a mravní síla. Jeho smýšlení, které se promítlo do jeho aktivit, může přiblížit krátká citace z jeho vystoupení: *„Naše práce pro mír musí začít v soukromém životě každého z nás. Chceme-li pro lidstvo vybudovat svět zproštěný strachu, nesmíme se sami bát. Chceme-li vytvořit*

spravedlivý svět, musíme sami být spravedliví. Jak můžeme bojovat za svobodu, když sami ve své mysli nejsme svobodní?"

Dag Hammarskjöld působil ve své funkci v nesmírně zajímavém a složitém období, kdy na základě usnesení Valného shromáždění OSN v přesně stanovených termínech řada zemí Asie a Afriky získala nezávislost na bývalých koloniálních mocnostech. V rámci své činnosti podnikal cesty do nově vznikajících států, které se postupně stávaly členy OSN. V září 1961 se mu jedna taková cesta stala osudnou – Dag Hammarskjöld zahynul při havárii letadla někde nad územím bývalého belgického Konga. V prosinci téhož roku mu byla udělena Nobelova cena míru (poprvé v její historii se tak stalo in memoriam) a Valné shromáždění OSN po něm pojmenovalo ústřední knihovnu v New Yorku.

Po tragické smrti Daga Hammarskjölda se v jeho bytě v New Yorku našel rukopis nadepsaný Vägmarken (Milníky), který je vlastně jeho osobním deníkem, v němž „*vyjednává sám se sebou a s Bohem*“. Z dalších nalezených písemností vyplynulo, že by neměl námitky proti jeho publikaci. Postarali se o ni jeho přátelé a spolupracovníci. Útlá knížečka se stejným nadpisem vyšla v nakladatelství Bonniers ve Stockholmu v roce 1963 a byla přeložena do mnoha jazyků. Obsahuje poznámky, myšlenky, verše, citáty zaznamenané od roku 1953. Jazyk je stručný, střídavý, obsah vydává svědectví o člověku hluboce věřícím, o asketismu, z kterého trochu mrazí, o stoicismu, který je zcela výjimečný u politika Hammarskjöldova postavení.

V zápise datovaném 3. prosince 1960, necelý rok před havárií, čteme:
Cesta, musíš po ni jít.

Štěstí, musíš na něj zapomenout.

Kalich musíš vyprázdnit.

Bolest musíš skrýt.

Odpověď se musíš naučit.

Konec musíš unést.

Záznamy začínají v roce 1925, když bylo autorovi 20 let, a končí jeho smrtí v roce 1961. Teolog Henry P. Van Dusen popsal deník jako „nejušlechtilejší odhalení spirituálního zápasu a triumfu, snad největší svědectví o osobní víře napsané v době vrcholné aktivity profesionálního života a uprostřed náročného zápasu o světový mír a řád. Mezi asi šesti sty „směrovkami“ se jich téměř sto zabývá ve větší nebo menší míře vírou v Boha.“

V ústředí mise Spojených národů v Kongu, kde strávil autor poslední noc, zůstal výtisk německého originálu knihy *Já a ty*, kterou mu daroval Martin Buber, a první strany jeho překladu do švédštiny. U postele byl výtisk knihy Tomáše Kempenského *Následování Krista*.

„Bůh neumírá v den, kdy přestáváme věřit v osobního Boha, ale my umíráme v den, kdy naše životy přestávají být ozařovány denně obnovovaným jasem zázraku, jehož zdroj je mimo veškeré chápání.“

„Odpuštění je odpovědí na dětský sen o zázraku, který způsobí, že to, co je polámané, je zase celé, a to, co je pošpiněné, je zase čisté.“

„Já jsem nádoba. A pije z ní Bůh. A Bůh je žíznivý.“

„Odpustit sám sobě? Ne, to nefunguje. Musí být odpuštěno nám. Ale my můžeme věřit, že je to možné, když my sami můžeme odpustit.“

„V knihovně života je Bůh užitečnou encyklopedií, vždycky po ruce, ale málokdy používanou.“

„Za vše, co bylo – Díky.“

Ke všemu, co bude – Ano.“

„Dej mi čisté srdce, abych Tě mohl spatřit.“

Pokorné srdce, abych Tě mohl slyšet.“

Milující srdce, abych Ti mohl sloužit.“

Věřící srdce, abych mohl spočinout v Tobě“.

Z článku Kláry Kmochové v *Severských listech* (červen 2005) vybral Jiří Gruber a doplnila Hana Dvořáková.

A přece Noc kostelů

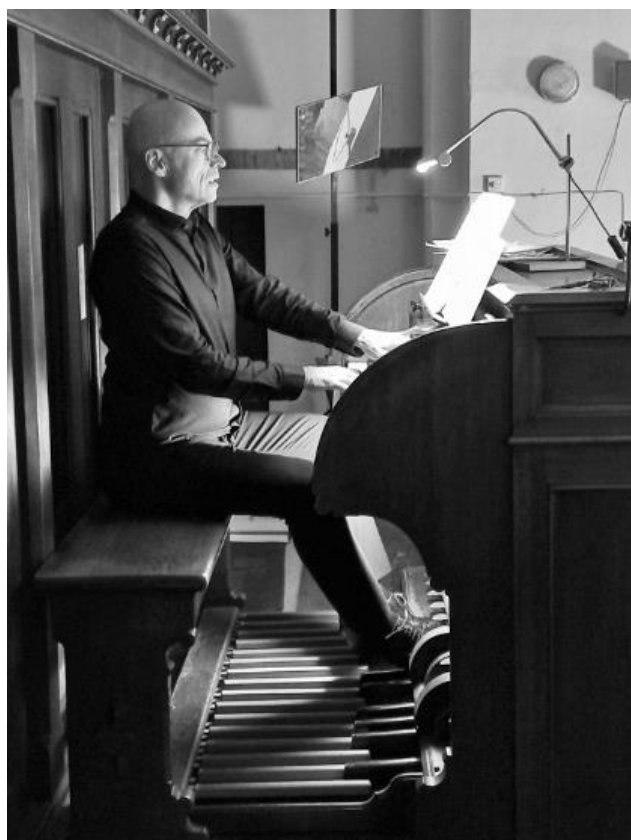
Přípravy i průběh letošní Noci kostelů byly pochopitelně velice ovlivněny karanténními opatřeními. Jaké hosty zvát do programu, když zřejmě do poslední chvíle nebude jisté, zda a jak bude Noc moci proběhnout? A přijde na program vůbec někdo?

S těmito otázkami jsme v Blahoslavově domě začali uvažovat o letošní Noci kostelů. Nakonec jsme se rozhodli i u nás akci uspořádat, ale jen s minimálním programem: nezvali jsme účinkující, ale kostel jsme nechali otevřený pro případné návštěvníky. Na úvod a na závěr večera připravili faráři krátké pobožnosti.

V pátek 28. května pak postupně přicházelo asi deset členů sboru, kteří se ujali pořadatelských úkolů. Patří jim poděkování, že byli ochotni svým způsobem sbor reprezentovat. A bratr Petr Socha napočítal celkem sedmdesát příchozích. Že je to asi desetina počtu z minulých let? A kdy bylo v našem kostele naposledy tolik návštěvníků?

Martin Horák

Zářijové hudební nešpory v Červeném kostele

Více než po roce jsme konečně mohli obnovit tradici hudebních nešpor první neděli v měsíci. Varhanní festival, který bývá pravidelně v červnu, se uskutečnil začátkem září.

Přes naše počáteční obavy o účast nakonec nešpory navštívilo 67 posluchačů a vybralo se přes 5500 Kč pro domov Diakonie v Myslibořicích. Hudební program byl různorodý, při moderních skladbách sice několik lidí odešlo, ale kdo vydržel, uslyšel mimo jiné výborné kázání br. Hájka, virtuózní provedení preludia a fugy Ference Liszta na tóny B-A-C-H a nakonec přidavný bonbonek pro slabší povahy od E. Moriconeho. Německý varhanník Johannes Skudlik byl výborný.

Milan Ryšavý

Rodinný pobyt na Blažkově – Brno I

Letošní letní pobyt sboru Brno I. proběhl v termínu 31.7.-7.8. na tradičním tábořišti v Blažkově. Celkem se zúčastnilo 65 lidí napříč generacemi a jeden papoušek, který se nadšeně účastnil hlavně sborového zpěvu. Dopoledne probíhal program pro nejmenší děti, starší děti a dospělé, zatímco odpoledne skýtalo příležitost věnovat se zábavě dle individuálního vkusu - koupání, procházky po okolí, volejbal nebo houbaření, čemuž bylo letos počasí mimořádně nakloněno.

Nejmenší děti pod laskavým dohledem sestry Ivy Oukropcové objevovaly Boží tvář ve světě kolem sebe pomocí všech smyslů. Pro starší děti nachystala mládež akční program, kdy všichni zúčastnění společně prožívali

radosti a strasti misijních cest apoštola Pavla a dospělí pod vedením bratra faráře Jiřího Grubera rozebírali smysl podobenství v evangeliu podle Lukáše.

Kromě toho v pondělí večer poskytl bratr Jan Sebera pro zájemce přednášku o vysazených dřevinách a péči o ně. Úterní večer byl ve znamení mezigeneračního rozhovoru, kdy mládež a dospělí v přátelské a otevřené atmosféře probírali praktická témata. Ve středu většina tábora vyrazila na výlet do Mitrova, zatímco mládež přeměnila jídelnu na sál pro společenské tance. Středeční večer byl věnován oblíbenému hudebnímu kvízu, který připravili Dag Popelář a Prokop Sklenařík. Na čtvrteční odpoledne bratr farář Jiří Gruber připravil bohoslužby i s vysluhováním večere Páně. Večer mládež nachystala pro starší děti stezku odvahy, která se těšila velké účasti. Další večer starší děti připravily vlastní stezku pro dospělé, kde účast byla bohužel výrazně nižší.

Celkově byl letní pobyt velmi vítaným únikem z ruchu každodenního života ve městě a příležitostí odpočinout si v kruhu přátel. K pohodovému průběhu přispěl každý zúčastněný, ať už celkovou organizací, účastí na programu nebo např. čtením modlitby před společným jídlem. Dej Bůh, abychom se takto sešli zase za rok.

Barbora Břenková

Rodinný pobyt na Blažkově – Brno II

Po tradičním sborovém pobytu na Blažkově o víkendu uprostřed června jsme se na stejné místo vydali opět v létě, tentokrát na celý týden. Po ohlášení našeho termínu (24. – 31. 7.) se místa začala obsazovat velmi

rychle: hlásilo se mnoho účastníků předchozích 'Blažkovů', ale zbyla místa i pro nové zájemce. Celkem se nás nakonec na Blažkově sešlo k sedmdesáti: šestapadesát táborníků na celý čas a dalších patnáct, kteří se zde porůznu střídali, rodiny i jednotlivci. Téměř polovinu tábornictva tvořily děti, téměř všechny ve věku do 8 let.

Hlavním tématem pobytu bylo vyjítí z Egypta. Při ranních pobožnostech, které střídavě vedli Michaela Najbrtová a Martin Horák, jsme společně slyšeli čtení o Mojžíšovi a putování Izraelců. Pak měly děti svůj další program, který na čtení navazoval; připravovali ho Eva Kazdová, Eliška Tůmová, Lenka Dobrovolná a Tomáš Bouda a další. Dospělí se v té době pod vedením Petra Sochy věnovali úpravám kolem střediska. Odpoledne byl obvykle volný program, jedno z odpolední ale Saša Jacobea vedla pro zájemce, zejména z řad učitelů nedělní školy, kurz Storytellingu.

Po večeri se děti i dospělí těšili na večerníčky, tentokrát obvykle z tvůrčí dílny Michal Marek – Petr Dobrovolný – Tomáš Bouda, případně dalších ochotných ochotníků. A později večer, po uspání dětí, se scházela sestava dospělých k různorodým programům: Saša Jacobea představila svůj pohled na 11 let svého působení v našem sboru, Martin Horák otevřel rozhovor o vztahu sboru k celé církvi a některých finančních souvislostech, Jana Člupková vedla velmi zdařilou řízenou degustaci vín a farář David Najbrt z Břeclavi hovořil o své aktivitě – práci zdravotního klauna.

A vedle toho se dělo: rodinné bohoslužby v blažkovském kostelíku, výborná organizace Evy Kazdové, Mariany Boudové a Bohunky Dvořákové, společný večerní oheň, vycházka po okolí, noční rozhovory, výborná kuchyně v podání Dany a Karly Slavičkových, společné kafe na verandě jídelny, celonoční bojovka Honzy Cimra a Kuby Kubíčka, pokusy o volejbal. A velmi přiměřené počasí. A velmi milé společenství.

Dík všem, kteří byli při tom. Díky Tomu, který byl při tom.

Martin Horák

Lovětín

V neděli 25. července mládež a ratolesti rodičů z ČCE Brno Husovice přijely na festival deskových her do tábořiště Lovětín. Během taktické hry v šachu a úspěšného mordování a zavírání do vězení ve hře BANG! byly děti pozvány do místního Casina na partii ve hře Z pohádky do pohádky. V průběhu vášnivého hraní se strhla veliká bouře, která otřásla celým Casinem a ukončila tak jeho provoz, načež jsme se odebrali spát.

Dalšího dne ráno jsme se, k velkému překvapení všech, ocitli v pohádce, kam jsme byli patrně přeneseni portálem během hry v Casinu.

Ve snaze zjistit, Co? Jak? Proč? nebo Kdo? nás do pohádky přenesl, jsme zaujali stanovisko špehů a odposlouchávali rozhovory a stížnosti sedmi trpaslíků. Díky tomu jsme zjistili, že v pohádce něco (někdo) nehraje. Postupem času a dní se z pohádky vytrácely důležité předměty a postavy, např. kouzelný meč, samotný princ, či (k velké radosti Mušketýrů) kardinál. Během udatného sekání místních šípkových křovisek, záchrany Karkulky a hledání ztracených předmětů se přišlo na to, že jistý černokněžník, zvaný Mrakomor, si buduje skrze unesené postavy a odcizené předměty svou vlastní pohádku, ve které zvítězí zlo nad dobrem.

Po srdečném a velmi milém pozvání autorem nově vzniklé pohádky se děti dalšího dne přišly na toto veledílo podívat. Hra ovšem byla totálním propadákem a černokněžník nutně potřeboval psychickou podporu a útěchu. Došlo k úspěšnému smíření s Mrakomorem a vrácení všech a všeho do pořádku. Po duchovním posílení z nedělní bohoslužby a celkovém posílení na cestu jsme se všichni, živi a zdraví (vesměs), vrátili domů.

Štěpánka a Dita Horákovy

PODĚKOVÁNÍ ODCHÁZEJÍCÍM KAZATELŮM

Jana Hofmanová 27.6. 2021

V našich životech nastávají okamžiky, které mohou znamenat výraznou změnu v našem profesním i osobním životě. Když o nich víme dostatečně dlouho dopředu, tak se zdá, že jsou stále ještě daleko, že zbývá stále dost času do jejich naplnění.

My víme již delší dobu, že sestra farářka Jana Hofmanová na konci srpna tohoto roku ukončí své povolání k farářské službě v našem sboru. Dojde k tomu sice až za dva měsíce, takže se zdá, že času je dost. Ale přicházejí prázdniny se standardně utlumeným aktivním sborovým životem, kdy se většina pravidelných týdenních setkávání ve sboru nekoná, a taky

bohoslužby nebývají v prázdninových měsících tak navštěvovány, jako během školního roku. A tak se staršovstvo právě z těchto důvodů dohodlo, že dnešek by mohl být nejvhodnějším dnem pro naše poděkování sestře farářce za její pětiletou práci v našem sboru. A pro ty, kteří se s ní již během prázdnin nepotkají, taky příležitostí k rozloučení. Navíc při bohoslužbách, při kterých se společně s dětmi loučíme s tímto veskrze nestandardním a podivným školním rokem. Právě děti, mládež a senioři jsou skupiny, kterým se sestra farářka v našem sboru ponejvíce věnovala.

Se sestrou farářkou jsme se poprvé seznámili při jí vedených bohoslužbách 13. září 2015, službu v našem sboru přijala od září 2016 po boku bratra faráře Jiřího Grubera jako další nová pokračovatelka v řadě farářů našeho sboru po jeho založení v listopadu 1951, kterými byli bratr farář Jan Pokorný, sestra farářka Olga Tydlitátová a bratr farář Pavel Kalus. Od roku 1995 nezná naše církev funkci vikáře, takže k vyjmenovaným farářům přidávám tehdejší vikáře (kteří by už podle dnešních pravidel byli faráři): Irena Kalusová-Popelářová, Marta Pešková, Daniela Brodská, Emil Stehlík a Milan Klapetek. Podle sborových záznamů sestra farářka za těch pět roků odsloužila 186 bohoslužeb (v ČK, BK a v Rychmanově), vykonala 22 svateb a 18 křtů, věnovala se konfirmandům (za posledních pět let bylo konfirmováno sedm dívek) a taky vykonala 16 rozloučení se zemřelými. Kromě tohoto jasně zaznamenaného výčtu se sestra farářka po celou dobu věnovala samozřejmě standardním pravidelným a i mimořádným činnostem, které z vnějšího pohledu na sbor nemusí být pro někoho tak viditelné, ale utvářejí a rozvíjejí celé sborové společenství a celý farní sbor jako takový.

Práce s dětmi v biblických hodinách pro děti, s mládeží v konfirmačních cvičeních a ve sdružení mládeže, přípravy pro učitele nedělní školy, biblický program pro setkávání seniorů v Kavárničce, vedení postních a adventních pobožností PRÁM, podíl na přípravě pondělních večerních bohoslužeb YESLe patřily k těm pravidelným činnostem sestry farářky. Výčet pravidelných i nepravidelných akcí a událostí, které jsme spolu prožili, by byl dlouhý. Jistě bude příležitost si o některých z nich popovídat po bohoslužbách na faře (tedy spíše na farní dvorek a terasu kvůli lepší možnosti dodržení hygienických opatření - kvůli opatrnosti vůči okolí i k sobě).

Nemusíme se poohlížet po jiných sborech naší církve, abychom si uvědomovali a byli náležitě vděčni za to, jaký dar náš sbor dostává ve službě farářů.

Sestro farářko, velmi děkujeme za Vaši práci v našem sboru. Bylo to pro nás pět dlouhých roků dobrého pocitu a jistoty, že vedle běžných lidských starostí o základní potřeby sboru (čímž myslím zejména zajišťování fungování a chodu sboru po stránce materiální a finanční) jsme se ve Vás mohli spolehnout na to nejdůležitější: tedy na duchovní podporu a výbavu.

Přáli bychom si a doufáme, že Vám působení v našem sboru přineslo v drtivé většině více lepších poznání, zkušeností a dojmů než těch horších. Dva měsíce utečou jako voda, tak Vám již nyní s předstihem přejeme Boží posilu a požehnání pro Vaši další službu v církvi. A taky samozřejmě spokojenost a radost v osobním životě.

A nezapomínejte na Brno, bude-li příležitost, rádi se s Vámi kdykoliv setkáme.

Václav Matoulek, kurátor

Alexandra Jacobea

Milá Sašo,

dnešek je posledním dnem, kdy vedeš služby Boží v našem sboru v rámci své desetileté povolací listiny a po téměř jedenácti letech působení. Den v jakémsi smyslu smutný, protože jde o loučení a definitivně se ukončují mnohé kontakty. Řada vztahů však jistě přetrvá v čase, a i na dlouhou vzdálenost, stanou se tak součástí nosné osnovy Tvého života.

A tady je na místě poděkovat za odvedenou práci, všechny nápady a nasazení, běžné i nové aktivity, a to přes celé věkové spektrum sboru. Myslím, že každý z nás si v sobě nese střípek, kamínek, či celou mozaiku z toho, co jsme uslyšeli ve Tvých kázáních, setkáních nad biblí, programech pro děti či pro seniory, vyučování, rozhovorech s Tebou. Za těch deset, jedenáct let je toho nespočetně. Ještě jednou – díky za to. Děkujeme také tvému manželovi za velkou, nenápadnou službu celému sboru tu tím, tu oním.

Dneškem zároveň vstoupíš do intenzivní etapy, kdy se posuneš z pozice druhé faráčky v brněnském sboru na pozici první faráčky v pražském sboru. Přejeme Ti, abys tam byla přijata vlídně, srdečně a s podanýma rukama ke spolupráci. Aby se Ti dařilo rozvíjet všechno to dobré a nosné pro svůj sbor, co se Ti dařilo zde, a zároveň i to, o čem sníš, že by to mělo být nadto. Ale především Ti přejeme, abys zůstávala pevně zakotvena ve víře v Ježíše, Pána a Spasitele, a zůstávala věrná zvěsti evangelia.

Jaroslav Kučera, kurátor sboru

Jiří Gruber

Čas je neúprosný. I když jej máme někdy dlouho dopředu řádně rozplánovaný a některé očekávané okamžiky nás nepřekvapí, tak přece jenom v nás mohou vyvolat tak trochu nostalgické pocity. A jeden z takových okamžiků mohl některé z nás právě dnes dosáhnout.

Zatím se sice nenaplnil původní záměr bratra faráře ukončit svou službu v našem sboru z důvodu odchodu do penze, ale přesto již za dva dny dojde k důležité formální změně, která naštěstí neovlivní stávající chod sboru. Posledním dnem srpna končí povolání bratra faráře za vedoucího faráře našeho sboru.

Odpovědnost za vedení sboru po stránce duchovní i administrativní tímto po 23 letech přejde na jeho následníka a pokračovatele. A tak je jistě na místě si právě nyní krátce připomenout něco z těch společně strávených let. A neudálo se toho za tu dobu málo.

Bratr farář se představil poprvé našemu sboru kázáním 19. října 1997 a službu v našem sboru přijal od 1. září 1998 - po bratru faráři Janu Pokorném, Pavlu Kalusovi a sestře faráře Olze Tydlitátové jako 4. farář sboru Brno I od jeho založení. Při své pracovitosti se dokázal ve sboru rychle zorientovat a záhy začal podporovat a tvořit nové aktivity pro členy sboru a taky pro veřejnost stojící mimo sborové prostředí. Bez chvílemi autoritativního rozhodování by to šlo dost těžko anebo spíš pomaleji. Mohli jsme tak začít třeba pravidelně nabízet otevřené kostely při Brněnských muzejních nocích, Nocích kostelů, výstavách, hudebních nešporech.

Do Brna přišel s vlastním plánem katecheze, kterým získával nové členy církve a který plně realizoval i v nově organizovaných kurzech alfa a beta. Díky tomu můžeme být každý rok přítomni křtu dospělých a v mnoha případech taky nových přistoupení do sboru.

Dnes už považujeme za samozřejmost pravidelná ekumenická bohoslužebná shromáždění církví působících ve středu města Brna - u zrodu těchto setkávání stál a na přípravách těchto akcí se podílí rozhodující mírou taky bratr farář. Nemá smysl se pokoušet hodnotit, jestli se bratr farář věnoval některým skupinám či aktivitám ve sboru více či méně a kolik víkendů či týdnů strávil s mládeží a členy sboru na výjezdech či na Blažkově nebo kolik času strávil nad přípravou a redakcí časopisu Setkávání. Mnoho sborových aktivit je vedeno členy sboru, ale jako vedoucí farář stál vždy na vrcholu pomyslné pyramidy organizace a řízení. Pokud bych měl mluvit

konkrétně, tak bych odkázal na pravidelné roční sborové zprávy, kde jsou všechny sborové činnosti uvedeny, a je z nich patrné, že sbor pod vedením bratra faráře žije aktivně a má zájemcům co nabídnout. Právě forma tohoto každoročního vhledu do činností ve sboru se ustálila za působení bratra faráře.

U faráře očekáváme především důsledné duchovní vedení. Toho jsme se u bratra Jiřího Grubera dočkali v jasném a srozumitelném výkladu biblických knih a evangelií a v podání praktické reformované teologie, jak je ostatně zvykem v tomto sboru od jeho založení v roce 1951. Vedoucí farář nese ale ještě zátěž administrativních povinností a povinností péče o sbor po materiální stránce. S působením bratra faráře v našem sboru tak zůstane natrvalo spojeno vytvoření takových materiálních hodnot, jako byla náročná přestavba sborových prostor ve farní budově na Opletalově ulici a zejména splnění 100letého snu několika předchozích generací – přestavba, resp. vybudování nové fary na Pellicově ulici.

Pro mnohé je možná nezajímavé, že při předávání sboru do rukou nastupujícího nového faráře, ke kterému dojde oficiálně 1. září, je nutno protokolárně předat obsáhlý archiv všech doposud nashromážděných relevantních dokumentů vztahujících se k našemu sboru. Stávající archiv tak bude rozšířen o dalších 23 let a budoucí „badatelé“ budou moci z něj vyčíst, že bratr farář Jiří Gruber během své služby od 1. září 1998 do 31. srpna 2021 odsloužil v našich kostelech 914 bohoslužeb (v ČR kázal 541x, v BK 373x), sezdal 161 manželských párů, pokřtil 273 dětí a dospělých a požehnal 13 nepokřtěným dětem, do života připravil 106 konfirmandů a vykonal 181 posledních rozloučení se zemřelými. Během své služby ve sboru pracoval celkem s 50 presbytery a třemi kurátory.

S bratrem farářem se loučíme vlastně jen jako s vedoucím farářem sboru, bratr farář bude ještě nějakou chvíli v našem sboru působit při menšinovém úvazku. Není to tedy důvod k nostalgii, jak jsem poznamenal na začátku, ale spíš důvod ke spokojenosti, že si budeme nadále nablízku a budeme se moci nadále spoléhat na jeho duchovní i lidskou podporu.

Bratře faráři, vážíme si všech těch společně strávených let a jsme za ně vděční. Chceme Ti upřímně poděkovat za dlouholetou službu v našem sboru, za jeho vedení. Přejeme Ti Boží posilu a požehnání, aby Tě Pán Bůh provázel v Tvé další službě církvi i v osobním životě ke Tvé radosti a spokojenosti.

29.8. 2021 Václav Matoulek

Jaroslav Vítek

Koncem srpna ukončil aktivní sedmiletou službu seniorátního faráře bratr Jaroslav Vítek. Začínal jako vikář na Vsetíně, poté byl sedm let kazatelem v Prusinovicích a třiatřicet let farářem ve sboru v Brně II. Poté se již jako důchodce vrátil do služby a začal pracoval na půl úvazku v seniorátní kanceláři a vypomáhal kazatelskou službou ve sborech Brněnského seniorátu v letech 2014-2021.

Ve sboru v Brně I zastupoval prvního faráře v době, kdy byl seniorem (např. při biblických hodinách, Noci kostelů, svatbách i pohřbech). Po celou tuto dobu měl také na starost přípravu každého čísla časopisu SETKÁVÁNÍ. Byla to služba rozmanitá, nenápadná a nepravidelná, ale vždy dobře připravená, spolehlivá a náležitě erudovaná. Jarkovo působení ve sboru v Brně I bylo přijímáno s vděčností a přispívalo k větší šíři teologických důrazů.

Chceme proto bratru Vítkovi poděkovat za jeho rozhodující podíl na přípravě brněnského evangelického měsíčníku, zajímavá kázání a biblické hodiny, ale i za tu leckdy nudnou kancelářskou práci při udělování dovolených, pořádání seniorátních dokumentů, přípravě konventů a vyřizování mnoha dalších povinností. Přejeme mu dobré zdraví, zasloužený odpočinek, každodenní chuť do života a věříme, že se s ním budeme nadále potkávat a společně si povídat, modlit se, zpívat, vzdělávat, diskutovat, naslouchat a tak se navzájem obdarovávat.

3. září, Jiří Gruber

DVANÁCT PROROKŮ

Sofonjáš

prorokuje po době dvou králů podporujících v Judsku modloslužbu (Manase a Amóna). Jeho proroctví se klade asi do r. 630 př.Kr., za panování krále Jóšijáše. Přesto, že o Jóšijášovi je psáno, že „činil, co je správné v očích Hospodinových“ (2Kr 22,2) a posléze vykonal v judském království rozsáhlou náboženskou reformu, jádrem Sofonjášova proroctví je příchod dne Hospodinova, dne sklizně, dne soudu. Tak také tato kniha začíná...

Jak to vidíš, Sofonjáši?

Slovo Hospodinovo, které se stalo k Sofonjášovi, synu Kúšiho, syna Gedaljáše, syna Amarjáše, syna Chizkijášova, za dnů judského krále Jóšijáše, syna Amónova:

Sklidím z povrchu země úplně všechno, je výrok Hospodinův.

Sklidím lidi i dobytek, sklidím nebeské ptactvo i mořské ryby, pohoršení spolu se svévolníky.

Vyhladím člověka z povrchu země, je výrok Hospodinův.

Napřáhnu svou ruku na Judu, na všechny obyvatele Jeruzaléma, vyhladím z tohoto místa, co zůstalo z Baala, i jméno žreců a kněží, rovněž ty, kdo se na střechách klanějí zástupu nebeskému, ty, kdo se klanějí hned Hospodinu a jím se zapřísahají, a hned zase přísahají při svém Melekovi,

ty, kdo odpadli od Hospodina, kdo Hospodina nehledají a nedotazují se ho.

Ztiš se před Panovníkem Hospodinem, vždyť den Hospodinův je blízko! Hospodin připravil oběť, jako svaté oddělil ty, které pozval.

Stane se v den Hospodinova obětního hodu: ztrestán velmože i královské syny,

všechny ty, kdo si oblékají cizokrajný šat;

onoho dne ztrestám každého, kdo přeskakuje práh, ty, kdo naplňují dům svého Pána násilím a lstí.

V onen den, je výrok Hospodinův, se ozve úpění od Rybné brány a kvílení z druhé strany,

veliký třeskot od pahorků.

Kvílejte, obyvatelé kotliny, všechen lid kramářů zajde. Budou vyhlazeni všichni, kdo odvažují stříbro.

*V té době prohledám Jeruzalém se svítilnami,
ztreštám muže, kteří jsou jako zkyslé víno nad svým kalem,
kteří si v srdci říkají: "Hospodin neudělá nic dobrého ani zlého." (Sof 1,1-12)*

Co je Boží soud? Bible jej často zobrazuje jako sklizeň. A sklizeň přece není nic hrůzostrašného. Naopak žně končí dožínkami, slavností vděčnosti a radostí z úrody. Žně dopadají špatně, když není co sklízet - když se neurodilo, nebo když nemá kdo sklízet: úroda mnohá, ale dělníků málo.

Tady je co sklízet. Ale není mnoho toho, co se může dát do stodol. Boží lid, ale i všechno lidstvo, jako by bylo úrodou „tohoto světa“. „Pole je tento svět.“ A co na něm roste, to se jednou uvidí. Proroci to vidí prizmatem Božího slova už teď, a proto varují.

Právě tak to dělá i jeden z 12 malých proroků, Sofonjáš.

Jemu, navzdory jeho jménu „Ukryl Hospodin“, Pán Bůh nic nezatajil. Boží slovo mu naopak odhaluje, kam svět spěje. A není to žádná radostná zvěst, co Sofonjášovi dal Bůh do úst. Přitom by se ve své době mohl radovat, že konečně po dlouhém panování bezbožných králů nastala doba, kdy se judský král obrací opět k Písmu, ruší kultu cizích božstev, jejichž symbolů je plný Jeruzalém. A to je ještě před králem Jóšijášem doba, kdy najde starý opis z knih Mojžíšových, když dá opravovat chrámové zdi a provede velkou náboženskou reformu, respektive očistu víry po celém Judsku: Spálil všechny symboly cizích božstev, zrušil všechna posvátná návrší a zakázal činnost všem věštcům a žrecům (což byli jacísi extatičtí kněží různých bůžků). Však si to všechno můžete přečíst v Druhé knize královské, ve 22. a 23. kapitole.

Král Jóšijáš se dal Božím slovem oslovit, prosil Pána Boha o shovívavost a pokusil se odvrátit judský lid od model. Za to se mu dostalo zaslíbení, že on se trestu od Hospodina nedožije. Ale Boží lid se ani poté od svého způsobu života neodvrátil. Trest následoval přibližně po 30 letech, kdy byla část Božího lidu odvedena do zajetí.

Sofonjášovo jméno má asi znamenat, že on zvěstuje to „skryté“, a tak varuje Boží lid před důsledky jeho jednání. A to už není jen o Sofonjášově době, ale i o době naší.

Jako by slyšení Božího slova pronikalo celým Sofonjášovým rodokmenem, od generace ke generaci: Jsou tu jména jako „oslovil Hospodin“ nebo „upevnil Hospodin“. – „Kéž by taková genealogie platila i o nás!“, jak kdysi napsal profesor Jan Heller. Na víru v Hospodina už podle svých jmen kladli důraz Sofonjášův dědeček i pradědeček. Ale k čemu by

byla Sofonjášovi víra předků, kdyby on sám jí nežil, neslyšel a nezvěstoval dál.

Přitom Sofonjáš mohl zůstat při radosti ze zbožného krále a jeho pozornosti k Božímu slovu. Ta byla jistě patrná i před velkou náboženskou očišťovnou, kterou později nařídil. Jenže s Božím lidem je to stále stejné. Někteří vezmou Boží slovo vážně, jiní jej vezmou za své jen na chvíli a někteří vůbec ne, i když se k Božímu lidu počítají. A do této situace – ať tehdejší nebo dnešní – Sofonjáš mluví.

Tedy byly v Jeruzalémském chrámu schraňovány dokonce předměty pro Baala nebo Ašeru (2 Kr 23,4) pro pohanská božstva. To my takové věci přece doma nemáme! Nebo máme v záloze přece jen něco, co s Božím slovem nesouzní? Ne, nemusíme hledat jednotlivé předměty, ale jde o celý způsob našeho života a myšlení.

Proto ze Sofonjášova slova můžeme zaslechnout to, co i nám u nás připadá skryté: Spoléháme vždy na Pána Boha? Ztiš se a podívej se na sebe před Bohem. Podívej se, na kterou stranu patříš: Budeš pozván, abys byl obětí Bohu libou nebo „obětuješ“ svůj život už teď honbou za svou důstojností, tomu, jak vypadáš třeba v „cizokrajném šatě“? Říkáš si: „Snad budu mít štěstí,“ a věříš různým pověrám? Jsou pro nás násilí a lest také možnosti, jak dosáhnout svého? Počítáme raději se svým majetkem, odvažujeme své stříbro, spoléháme na své plné stodoly (Lk 12,15-20) nebo na Pána Boha?

Necháváme se provívat Božím slovem anebo jsme jako zkyslé víno, nehybní ve svých kalných jistotách, závislí na majetku, svém postavení, špičatých loktech a prosazování sebe samých na úkor bližních? Možná se ukáže, že Pána Boha ani nepotřebujeme. „Bůh nečiní dobře, ani zle“, Bůh prostě nejedná, není, nemusím se na něj ohlížet, ani na něj spoléhat...- Tak přesně před tím Sofoniášovo proroctví varuje. Jeho proroctví odhaluje to, co bychom rádi, aby zůstalo skryté. Boží slovo odhaluje naše myšlení a prosvětluje temné kouty duše.

Kniha proroka Sofonjáše nekončí slovem o zahlazení nevěrného Božího lidu a pronárodů. Ve svém proroctví mluví opět o sklizni, ale jako o shromáždění těch, kdo jsou zarmouceni, odloučeni od slavnosti a leží na nich břemeno potupy. Rozsudek nad tebou Hospodin zrušil, zbavil tě nepřitele. Král Izraele, Hospodin, je uprostřed tebe, neboj se už zlého! (Sof 3,15) Stejně tak zrušil Bůh svůj rozsudek v Kristu i nad námi.

Jarmila Řezníčková

Jan Karonová: U nás v Mitfordu

O prázdninách a po napjatých měsících vykolejeného života s covidem jsem si chtěla přečíst něco nekomplikovaného, vtipného, laskavého, nezátíženého složitou psychologií postav, něco, co dobře dopadne, při čem si odpočinu a pobavím se a co zároveň nebude nějaký hloupý sladěk. A tak jsem sáhla po knížce „U nás v Mitfordu“ (a jejích dalších pokračováních) od Jan Karonové. U nás vyšla poprvé v roce 1997 s půvabnými ilustracemi Adolfa Borna. Vůbec poprvé se tato knížka objevila na americkém knižním trhu v roce 1994 a záhy si získala širokou čtenářskou obec, takže byla po několik let bestsellerem. Postupně autorka přidávala další díly, takže se celá saga rozrostla na do dnes do češtiny přeložených třinácti svazků (v angličtině jich vyšlo víc). Jan Karonová se dočkala za tento svůj autorský počin i mnoha literárních cen a kniha byla i zfilmována.

Hlavní postavou je otec Tim Kavanagh, episkopální farář na prahu šedesátky, působící v malém městečku Mitford na úpatí Apalačských hor. Žije poklidným staromládeneckým životem na mitfordské faře už hezkou řádku let a předpokládá, že takto v klidu se dožije i důchodu. Věrně se stará o své stádečko čítající asi 200 duší. Jeho laskavost a zájem o druhé, ochota kdykoli pomoci, smysl pro humor, vzdělanost spojená se sečtělostí, pohostinnost a láska k zahradničení ho předurčuje k tomu být oblíbeným, ba milovaným farářem. Farní kancelář sdílí se svou hubatou sekretářkou (my bychom řekli sborovou sestrou), která mu sice leze dost často na nervy, ale bez ní by farnost nemohla fungovat. Snídá a obědvá denně v místním Grillu, kde už má svou partu kamarádů od stejného stolu (mezi nimi i vydavatele místních novin „Múzy“). To vše až do jednoho dne, kdy mu do farní kanceláře vběhne obrovský zablácený pes, který se rozhodne, že otec Tim a fara jsou to, co potřebuje, a otec Tim posléze psí náklonnosti podlehne a začne se o psa, kterému dá jméno Barnabáš, starat. Zanedlouho na dveře

fary zaklepe zrzavý dvanáctiletý kluk s dotazem: „kde by si mohl vodlejit“. Dooley Barlow pochází z rozvrácené rodiny. Jeho oba rodiče jsou alkoholici, otec v opilosti bije matku, jeho i sourozence. Stará se o něj dědeček, který příležitostně vypomáhá na farské zahradě. A tak otec Tim přijme na faru dalšího člena a dá mu šanci poznat láskyplné prostředí a umožní mu neméně důležité vzdělání. Do třetice se do sousedství přistěhuje úspěšná autorka a ilustrátorka knížek pro děti a majitelka kočky Violety, Cynthie Coopersmithová, do které se otec Tim na stará kolena zamiluje a vše končí happy endem - svatbou. Tak hned na začátku první knížky se představují čtyři hlavní postavy celé ságy: otec Tim, Cynthie, Dooley a pes Barnabáš. Postupně

před námi defiluje celá řada postav a jejich osudů. V pětadesáti letech otec Tim odejde do důchodu, aby si konečně užil trochu klidného života, který ho, jak zjišťuje, vlastně moc nenaplnuje. Tak se stěhuje i do jiných míst, kam je biskupem povolán a kde pokračuje ve své farářské práci, aby opět a tentokrát už beznadějně přemýšlel o tom, jak jít do důchodu, když člověk v tom důchodu už jednou je.

Protestantskému čtenáři je církevní prostředí knížky blízké a nachází mnohé paralely. Ví, co je nedělní škola, tuší, co je oltářní družina dam (starají se o květinovou výzdobu kostela), zná pojmy biblická hodina, večere Páně, confirmace, ekumenický pěvecký sbor, protože v Mitfordu ještě najdeme presbyteriány, metodisty, baptisty a katolíky, ví, co si představit pod sborovým společným obědem a což teprve, když se jedná o ekumenickou akci. Co mne na knížce zaujalo a je jiné, než na co jsme v dnešní době u nás zvyklí, je otevřeně žité křesťanství bez velkých zbožných řečí ve smyslu „nestydím se za evangelium Kristovo“. U nás chápeme víru často jako naši osobní niternou věc, o které se příliš nemluví, pokud se o ní vůbec mluví, a často máme jako by vnitřní obavy, aby se někdo neposmíval, že věřím. Tady tomu tak není. Pochopitelně se otec Tim setkává s nevěřícími, ale v rozhovorech je to rovný s rovným, jen každý na jiné lodi. Co se však celým příběhem vine jako hlavní linka, je důraz na modlitbu. Autentičnost postavy otce Tima spočívá právě v jeho víře a neochvějném přesvědčení o významu modlitby v každodenním životě a v každé životní situaci – díky, vděčnost, chvála a prosba vyjádřená pár slovy. Možná by se mohlo zdát, že je až příliš viditelná přímá úměra mezi modlitbou a zdárným koncem, zejména, co se týká hlavních protagonistů románu. S lidmi

hledajícími se otec Tim často modlí: „Děkuji Ti, Bože, že mě miluješ a za to, že jsi poslal svého Syna, aby zemřel za mé hříchy. Upřímně se kají ze svých hříchů a přijímám Ježíše Krista za svého osobního spasitele. Nyní Ti jako Tvé dítě odevzdávám celý svůj život. Amen.“ A lidé se často ptají: „A to je všechno?“

Ano, to je a v tom je všechno.

Marie Matoulková

BUDE

Instalace nových kazatelů

V neděli 3. října v 10 hodin budou v Červeném kostele v Brně náměstkem seniora bratrem Filipem Kellerem uvedeni do služby kazatelů sboru v Brně I bratr Ondřej Macek a sestra Iva Květonová.

V neděli 10. října ve 14 hodin bude seniorem Jiřím Gruberem uvedena do služby farářky sboru v Silůvkách sestra Erika Petříčková.

V neděli 17. října ve 14:30 v Blahoslavově domě bude seniorem Jiřím Gruberem uvedena do služby druhá farářka tohoto sboru sestra Jarmila Řezníčková.

Říjnové hudební nešpory v Červeném kostele

Zveme vás **v neděli 3. října v 19:30 do kostela J.A. Komenského** v Brně na koncert, při němž zazpívá Svatomichalská gregoriánská schola, biblické zamyšlení bude mít Jiří Gruber a výtěžek dobrovolného vstupného bude věnován Hospicu svaté Alžběty.

Duchovní rozjímání s gregoriánským chorálem

Svatomichalská gregoriánská schola vznikla na podzim roku 1994 jako skupina neprofesionálních zpěváků, převážně z řad ministrantů různých brněnských kostelů, kteří chtěli kvalitním zpěvem gregoriánského chorálu přispět k důstojnému slavení liturgie. V současné době má kolem 30 kmenových členů, kteří se vystřídají v průměru na 100 mších ročně – pravidelně v Brně v Dómu, dále pak na mnoha místech nejen v brněnské diecézi. V poslední době se její působení kvůli pandemickým opatřením nuceně omezilo na brněnskou katedrálu. Příležitostně zpívá schola i na koncertech, hlavní těžiště činnosti scholy však spočívá ve službě při liturgii.

Evangelická akademie si připomíná 30 let

Ve čtvrtek 7. října 2021 si brněnské evangelické školy připomenou 30. výročí svého vzniku. V roce 1991 založila ČCE střední školu s názvem Evangelická akademie v Brně, která se věnovala sociální a zdravotnické

oblasti. Během několika let se z ní vyprofilovaly dvě samostatné školy: střední zdravotnická a Vyšší odborná škola (VOŠ) sociálně právní.

Oslavy výročí budou probíhat celý den. Dopolední program je určen stávajícím studentům, např. na VOŠ půjde o setkání s devíti absolventy, kteří představí své profesní příběhy a podělí se o zkušenosti z praxe. Odpolední program je pak určen absolventům, současným i bývalým kolegům, přátelům našich škol i široké veřejnosti. V 15 hodin se bude konat slavnostní bohoslužba v kostele J. A. Komenského. Kázat bude synodní senior Daniel Ženatý a na varhany bude hrát celocírkevní kantor Ladislav Moravetz. Po bohoslužbě bude možné společně pobýt (a něco dobrého pojíst a popít) v prostorách fary. Jste srdečně zváni!

Marta Židková

Uvedení nového vedení ČCE do služby

S radostí Vás zveme na bohoslužbu, při níž bude předsednictvem synodu slavnostně uvedena do funkce nová synodní rada naší církve. Událost se uskuteční **v sobotu 20. listopadu od 14 hodin v Červeném kostele v Brně**. Současně s uvedením nové synodní rady poděkujeme a rozloučíme se s tou stávající.

Kavárnička

V říjnu se mohou účastníci kavárničky těšit na následující program:

- 6. 10. Sestra Věra Bednářová přiblíží život a dílo Dušana Samuela Jurkoviče
- 13.10. Hudební vystoupení studentů konzervatoře
Zajímavé fotografie ze svých cest promítnou:
- 20.10. Bratr Jan Franců
- 27.10. Sestra Hela Pacasová

Ekumenická pouť – Pojd'me spolu po čtvrté

Kdy a kde začneme?

V sobotu **2. října 2021 v 8.15 hod. sraz v evangelickém kostele v Kloboukách u Brna**. Těm, kdo cestují z Brna, autobus linky 109, který odjíždí v 7:14 z Brna Zvonařky, nástupiště 26, a přijíždí do Klobouk v 8:01.

Druhá varianta: v 7:08 Brno hl nádraží, tramvaj 12 a v 7:19 přesehnout v Komárově na linku 109, která je v Kloboukách v 8:01.

Pro automobilisty doporučujeme parkovat na náměstí a pak pěšky k evangelickému kostelu.

Kudy a jak?

Pouť je dlouhá asi 15 km a počítáme s tím, že ji projdeme za 7 hodin včetně zastavení:

1. zastavení (0 km): evangelický kostel v Kloboukách u Brna
2. zastavení (4,3 km): kaple sv. Alžběty v Bohumilicích
3. zastavení (4,7 km): kostel sv. Martina, evangelický kostel a židovský hřbitov v Dambořicích
4. zastavení (2,5 km): kostel sv. Jana Křtitele v Uhřicích
5. zastavení (6,5 km): křížová cesta u kostela sv. Anny v Žarošicích

Kde skončíme?

Závěrečná modlitba poutníků bude **v katolickém kostele sv. Anny v Žarošicích**.

Jak zpátky?

Autobus umožňuje návrat ze Žarošic do Brna každé 2 hodiny (odjezdy 17.02, 19.02), jízdní doba je 45 min. Pro řidiče, kteří nechají auto v Kloboukách, zajistíme odvoz. S ohledem na pohoštění, které chystáme v Žarošicích, i na organizační zajištění pro případ mimořádně špatného počasí Vás prosíme o předběžné přihlášky. Jídlo a pití na cestou s sebou.

Přihlášky

Přihlásit se můžete buď pomocí elektronického formuláře na:

www.pojdme-spolu.cz nebo osobně:

Petr Peňáz, mobil 732873082 (ppenaz@gmail.com);

na římskokatolické faře u sv. Tomáše v Brně (vikář Jan Pavlíček, mobil 720612426, janpattypavlicek@gmail.com), a u předsedy Matice velehradské (Jan Peňáz, mobil 736529221, www.poutnik-jan.cz);

na evangelických farách Brno I (farář Jiří Gruber, mobil 776216072), Brno II (kurátor Jaroslav Kučera, mobil 736507779).

Kurzy Alfa ve sboru v Brně I

Co to vlastně znamená věřit a jak se věří?

Je víra o strachu?

Existuje nebe a pro koho? Dá se Bůh potkat?

Žil Ježíš a o čem je vlastně jeho příběh?

Jak a proč číst starověký text Bible v 21. století?

Nač je modlitba – funguje?

Jsmo jen figurky na něčí šachovnici?

Může se Bohu nadávat?

Kdyby byl Bůh, nedopouštěl by zlo...

Kurzy Alfa vznikly v Londýně v sedmdesátých letech 20. století. Za posledních dvacet let jimi prošlo ve 169 zemích 23 milionů lidí mluvících 112 jazyky. Probíhají ve stejném tvaru v římskokatolické církvi i ve většině církví protestantských.

Alfa je příležitost zastavit se uprostřed shonu a potkat se s těmi, kdo také potřebují přemýšlet o životě, o jeho přesahu, hledají směr, nové cesty, náhledy na své otázky. Alfa je možnost v bezpečném prostředí mluvit o víře i o pochybách. Třídít si myšlenky a snažit se je formulovat. Nechat se druhými pozvat do způsobů jejich přemýšlení i pochybování o Bohu a odcházet snad obohaceni o nové pohledy a zkušenosti.

Nový ročník kurzů Alfa bude zahájen **ve středu 29. září v 18 hodin**. Účast na kurzech je nezávazná a bezplatná. Lze však přispět do dobrovolné sbírky (košík u vchodu). Kdo se nemůže zúčastnit všech večerů, může využít rozmnožené texty přednášek, které budou k dispozici všem zájemcům. Přednášky budou mít faráři Ondřej Macek a Jiří Gruber.

Při rozhovorech u stolů se v malých skupinkách probírá téma večera. Je možné klást i další otázky a vyjádřit vlastní názor. Kurzy Alfa jsou místem, kde žádná otázka není pokládána za nevhodnou.

Kurz Alfa pořádá Českobratrská církev evangelická, sbor Brno I.

Přihlášky do kurzu zasílejte na e-mail: brno1@evangnet.cz.

Internetové stránky: www.cervenkostel.cz

Témata:

- 29. 9. O smyslu a nesmyslu
- 6. 10. O lidských potížích a také o zlepšovatelných světa
- 13. 10. O Ježíšovi z Nazaretu
- 20. 10. O víře, jejím hledání, i ztracení
- 3. 11. O modlitbě a o tom, jestli má smysl se modlit?
- 10. 11. Co to je Bible a jak ji číst?

24. 11. Bůh a jeho vstupování do lidských příběhů
1. 12. A co zlo?
8. 12. Druzí lidé, církev
15. 12. O křesťanském pohledu na život

DÍKY A PROSBY

Bože,
který nás nenecháváš samotné a na pospas.
Děkujeme, že dáváš nové začátky, nejen nové roky, období,
ale také příležitosti něco změnit, začít jinak.
Děkujeme, že nám přivádíš nové lidi do cesty.
Věříme, že i našemu vztahu s tebou dáváš další šance
a že nás zkoušíš nově oslovit.
Děkujeme za občerstvení o prázdninách, na dovolených, na táborech,
za to, že v něčem bylo třeba klidněji, za čas s blízkými.
Prosíme, občerstvuj nás i tady.
Dáváš toho hodně a my někdy zapomínáme poděkovat
a někdy vidíme jen momentální trápení
a ne to, jak jsi nás už tolikrát podržel.
Odpusť.
Neseme sem své sevřenosti, třeba z toho nového školního roku,
voleb, podzimu...
prověj svým Duchem, nadlehči, otevři nové vidění, přidej sílu.

Úvodní modlitba, která v neděli zazněla 5. září ve sboru v Brně I

ZE STARŠOVSTVA

Brno I

Na konci srpna se staršovstvo sešlo naposledy pod vedením bratra faráře Grubera, ale již za přítomnosti nových kazatelů. Cílem bylo plynulé předání agendy řízení sboru. Odložené sborové shromáždění se konalo 15. srpna a schválilo všechny předložené zprávy včetně hospodaření a rozpočtu na rok 2021. Ke službě výpomocného kazatele byl povolán bratr Petr Loukota. Staršovstvo se znovu sejde v půli září na neformálním setkání s oběma novými kazateli. Byly rozděleny presbyterské služby při bohoslužbách a nešporech. Stavební komise upřesnila rozsah právě probíhajících zednických prací v učebně a malování v sálech. Byla uzavřena nájemní smlouva s bratrem Benem Skálou, který bude s rodinou bydlet v podkroví

na Pellicově a současně bude správcem našich sborových budov. Nájemcům obchodů a středisku Mandala byl na jejich žádost snížen nájem po dobu omezení způsobených pandemií covid 19. Bylo dokončeno uspořádání sborového archivu do roku 2019 a byl uložen do železných skříní na Opletalově. V Betlémském kostele probíhá oprava varhan.

Jiří Gruber

Brno II

Staršovstvo vzalo na vědomí zprávy farářů, mimo jiné o konání výročního sborového shromáždění (27. 6.), s volbou sestry farářky Jarmily Řezníčkové, a konání dvou sborových pobytů na Blažkově (11.-13. 6., 24.-31. 7.). Staršovstvo doporučilo vedení církve sestru Elišku Tůmovou k ordinaci katechetky sboru. Staršovstvo souhlasilo s návrhem na hledání pastorační pracovnice pro příští rok a také s návrhem na konání farářské instalace sestry Řezníčkové v neděli 17. 10. Staršovstvo schválilo žádost skupiny ruských a ukrajinských křesťanů o možnost konání jejich bohoslužeb v našem sboru a zahájilo první kroky k přípravě volby nového staršovstva v příštím roce.

Martin Horák

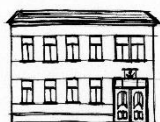
EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

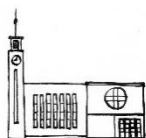
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I
Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Ondřej Macek, Iva Květonová, Jiří Gruber, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Gruber, Iva Květonová, Jiří Šimsa
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Matoulková

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II
Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangnet.cz>
kazatelé: Martin Horák, Jarmila Řezníčková, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera

Farní sbor ČCE v Brně-Husovicích
Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Jaromír Klímek

Farní sbor ČCE v Brně-Židenicích
Kostel Jílkova 74, fara Konečného 6, tel: 732 819 626
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangnet.cz>
kazatelka: Radmila Včelná, faráčka
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně
Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Lenka Svobodová

**Evangelická akademie,
Vyšší odborná škola sociálně právní**
Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz
Střední zdravotní škola Evangelické akademie
Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,
<http://www.eabrno.cz>
ředitelka: Renata Michálková
kaplanka: Marta Židková

Filipka: Škola příběhem - církevní základní škola
Filipinského 1, 615 00 Brno-Židenice, tel: 724 955 544
email: skolafilipka@gmail.com
<https://skolafilipka.cz>
ředitelka: Ruth Konvalinková

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Verze pro elektronickou distribuci. Ročník 2021 (XXIII). Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 20 Kč. Roční předplatné 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.